

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ECdo/183/2014
Identifikačné číslo spisu:	7804115518
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7804115518.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnej T. H. naposledy bývajúcej v M., t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou J. D., zamestnankyňou Okresného súdu Rožňava, o vymoženie 613,42 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 6Er 279/2004, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. januára 2014 sp.zn. 1CoE 116/2013, takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní z a s t a v u j e.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

P povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Rožňava uznesením z 21. decembra 2012 č.k. 6Er 279/2004-21 zastavil exekúciu [§ 57 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov] vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danom prípade bola notárska zápisnica spísaná na základe splnomocnenia uvedeného v zmluve o úvere, obsiahnutého na vopred predtlačenom formulári. Keďže právneho zástupcu povinnej vybrala priamo oprávnená, pričom vybraný advokát už zastupoval oprávnenú v iných sporoch, súd konštatoval zjavný rozpor záujmov medzi povinnou a jej zástupcom, v dôsledku čoho považoval plnomocnenstvo za neplatné (§ 22 ods. 2, § 39 Občianskeho zákonníka) a notársku zápisnicu za nevykonateľnú. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 29. januára 2014 sp.zn. 1CoE 116/2013 návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zamietol a napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Zdôraznil, že predmetné splnomocnenie bolo naformulované priamo v predtlačí zmluvy

o úvere veriteľom - oprávnenou, a povinná tak nemala možnosť ovplyvniť výber splnomocnenca. Oprávnená si zjavne určila tohto zástupcu za tým účelom, aby presadzoval a obhajoval jej záujmy a tieto sú v protiklade a v konflikte so záujmami povinnej. Mal za to, že existujúci rozpor záujmov medzi zástupcom a zastúpenou vylučoval možnosť vzniku platnej dohody o plnomocenstve (§ 22 ods. 2, § 39 Občianskeho zákonníka). Zástupca teda nebol oprávnený v mene povinnej spísať notársku zápisnicu, ktorú preto nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul.

Proti výroku uvedeného uznesenia odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ podala oprávnená odvolanie. To isté uznesenie odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcej časti napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 1 ECdo 267/2013, 1 CoE 93/2013, 1 ECdo 295/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.